

יְמִיר בְּהֶמָּה בְּבִהְמָה וְהָיָה הוּא וְתִמְוֶרְתּוֹ יְהִיָּה קֹדֶשׁ" (ויקרא כ"ז ט"ז).

ונחלקו חכמים מה הדין כשאת הבהמה הראשונה הקדיש לדבר שאינה ראויה לו כגון שהקדיש נקיבה לעולה או לפסח או לאשם שהם קרבים מזכרים ולא מנקיבות.

ג. דעת רבי שמעון [לפי דברי רבי שמעון בן יהודה].

כל שאינו ראוי לקרבן מסוים, [אפילו יש במינו ראויים לו], אם הקדישו לאותו קרבן, לא קדש, ולכן מי שעליו להביא לאשם, איל בן שתי שנים [=אשם גזילות אשם מעילות ואשם שפחה חרופה], והביא כבש בן שנה, לא קדש כלל, וכן מי שהיה עליו להביא לאשם כבש בן שנה [=אשם נזיר ואשם מצורע], אם הביא איל בן שתי שנים, לא קדש כלל. וכל שכן עולה פסח ואשם הבאים מזכרים, אם הביא נקיבה שהיא מין אחר, לא קדשה כלל קדושת הגוף, אלא קדושת דמים, להביא בדמי הבהמה קרבנות אלו, ולכן היא נמכרת מיד בלא מום, ובמעוֹת יבוא עולה או פסח או אשם. ומאחר שאותה בהמה לא נתקדשה קדושת הגוף, אם המיר בה בהמה אחרת, לא עשה כלום.

ואמר רבי יוחנן, שדעת רבי יהושע במשנתנו, היא כדעת רבי שמעון [לפי דברי רבי שמעון בן יהודה], שכן במשנתנו מבואר, שלדעת רבי יהושע, מי שהקדיש נכסיו, והיו בהן בהמות נקיבות, מאחר שאינן ראויות לעולה, לא קדשו קדושת הגוף של עולה, להיות רועות עד שיהיה בהן מום, אלא יש בהן קדושת דמים בלבד יש בהן, ומיד נמכרות, להביא בדמיהן עולה.

ואמרו חברייה בשם רבי יוחנן, ורבי אייבו בר נגרי אמר לפני רבי אילא בשם רבי יוחנן, שעניין זה, שאין בהמה מתקדשת קדושת הגוף אלא לדבר שראויה להיקרב לו היא עצמה, למד מהכתוב האמור בענין תמורה, "וְאִם כָּל בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרְבָּן לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן. וְהֶעֱרִיף הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכָּךְ הַכֹּהֵן כִּן יְהִי" (ויקרא כ"ז), המלמד, שבהמה טמאה, שאינה ראויה להקרבה, אינה מתקדשת קדושת הגוף, אלא קדושת דמים בלבד.

ועל כרחך, הבהמה הטמאה האמורה בכתוב הזה אינה בהמה טמאה ממש, כי דינה של הטמאה ממש מפורש בכתוב מאוחר יותר, "וְאִם בְּבִהְמָה הַטְּמֵאָה וּפְדָה בְּעֶרְכָּךְ וַיִּסֹּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם לֹא יִגָּאֵל וַיִּמְכַּר בְּעֶרְכָּךְ" (ויקרא כ"ז כ"ז), אלא טמאה האמורה בכתוב הראשון, היא טמאה לאותו דבר בלבד, כלומר שהקדיש בהמה טהורה, לדבר שאינה ראויה לו, ואמר עליה הכתוב, "וְהֶעֱמִיד ... וְהֶעֱרִיף הַכֹּהֵן", לומר שיש בה קדושת דמים בלבד.

ב. דעת רבי שמעון [לפי דעה אחת].

כל קרבן שאינו קרב כלל מנקיבות, אין קדושתו חלה על הנקיבות כלל, ולכן מי